

[Eva Rothenborg.]

ningsministeren gør sit allerbedste for at socialisere uddannelsesområdet, i dag er vi med lovforslag nr. 183 og 184 om aktieselskaber og anpartsselskaber begyndt med erhvervslivet, og så kommer kulturministeren med kunsten. Så vi får det rigtig dejligt i et fagert nyt Danmark, hvor ingen hverken tænker eller handler eller morer sig eller lærer eller arbejder eller drømmer uden på statsdirektiv.

I helt klar konsekvens af dette vil jeg sige, at jeg synes, det private initiativ, det private teater, er ladt ude i den meget kolde sne. Nu ved jeg godt, at fremskridtspartiets principielle holdning er, at teatre ikke skal have nogen støtte, for de gode vil overleve, og de andre kan bage klejner og vanillekranse, men det kan vi jo ikke komme igennem med, fordi der ikke er nogen, der kan se fornuften i det, og i stedet for må vi nu gå med til at forsøge en noget bedre fordeling af støtten og dermed også en bedre mulighed for planlægning af det private turnerende teater. Og jeg forstår det faktisk ikke, for ministeren har tidligere sagt, at det ville være umuligt for hovedstaden at planlægge kun 1 år frem i tiden, men det kan altså godt lade sig gøre for provinsen. Jeg kan faktisk ikke — men det er muligt, det er mig, der er noget i vejen med — rigtig se, hvor forskellen er imellem en planlægning i København og en planlægning i provinsen, og det er temmelig ødelæggende, at de private turnerende teatre skal operere med en så kortvarig planlægning som 1 år ad gangen.

Den helt urimelige støtte til Landsteatret med 50 pct. fra staten og 50 pct. fra amtskommunerne kommer også til at uddybe kløften imellem den statsstyrede og den private teatervirksomhed.

Kulturudvalget har ivret for et landsdækkende teater, men ikke i denne udgave.

Hvad børneteateret angår, kan jeg kun slutte mig til, hvad fru Nathalie Lind sagde, for jeg føler, der er lagt for stor en vægt på det opsøgende teater. Med bemærkningen politisk teater, underforstået: i gymnastiksalen, vil jeg tro, det bliver mere politisk end egentligt teater, og det pædagogiske sigte med det kan vel anes.

Børn vil opleve teater på en sandere måde i atmosfæren i teatret end i gymnastiksalen. Jeg ved godt, at det ikke kan lade sig gøre

alle steder i landet at komme i det rigtige teater, men der er dog lokale scener af forskellig art, som måtte kunne bruges.

Jeg har også noteret mig citatet fra Vasa-seminaret i 1975 om en demokratisering af institutionsteatrene og de mindre teatre. Nu er der efterhånden gået temmelig meget inflation i ordet demokrati, og det står efterhånden temmelig klart, at man i visse politiske partier sætter et lighedstegn imellem demokrati og socialisering, men dér kan jeg ikke så godt være med.

Børneteatervirksomheden skal støttes og udbygges, det er vi alle sammen enige om, og det turnerende teaters betydning for provinsen må langt fra undervurderes. Men jeg må sige, at jeg er ikke særlig glad for selve formen i dette forslag, så jeg foreslår, at man går en meget grundig udvalgsbehandling i møde og forsøger samlet at komme frem til en bedre, en bredere og en mere ensartet behandling af de forskellige turnerende teatres arbejdsvilkår, også under tilhørlig hensyntagen til den meget stramme økonomi i landet, som regeringspartiet også bør tage aktiv del i og ikke bare overlade til sine politiske modstandere.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Forslaget om Det rejsende Landsteater er jo et forsøg på at opfylde det ønske, som kulturudvalget for et års tid siden havde, dengang vi gennemførte ordningen med den københavnske landsdelsscene. Jeg er glad for, at vi har fået dette forslag, og jeg håber, at det bliver gennemført, men jeg må straks tage forbehold, når der står deri, at loven skal træde i kraft den 1. april 1976. Det ville sige, at vi skulle haste lovforslaget igennem i løbet af en 14 dages tid. Det drømmer vel ingen om at vi kan.

Når jeg siger, at jeg ønsker, at der kommer noget ud af dette lovforslag, skal det forstås på den måde, at vi er nødt til at lave adskillige ting om i det, for at såvel publikum som folketinget og teatrene kan være tilfredse med det, der kommer ud af det.

Det har været nævnt fra fremskridtspartiets ordfører, at de private teatre, der er tænkt inddraget i Det rejsende Landsteater, først kan få besked år for år om, hvorvidt de kan være med i et samarbejde om at give provinsen et rimeligt tilbud af forestillinger. Det er naturligvis helt utilfredsstillende.